

formentlig maatte være Enighed om, at de nuværende Bestemmelser maa forandres, og at det maa ske hurtigst muligt. Jeg er ganske enig i Ønskeligheden heraf og beklager derfor meget, at dette Lovforslag har hvilet i det høje Folketing fra 11. April til ultimo forrige Maaned, da det blev sendt herop, uden at der var foretaget nogen Forandring deri, thi der er derved sket en betydelig Uret, om jeg maa bruge det Udtryk, overfor nogle af Lodserierne. Saa vidt jeg hørte, nævnede den højtærede Minister, at den Bestemmelse, som nu ønskes ændret, var blevet indsat i 1916, men den blev, saa vidt jeg erindrer, allerede fastslaaet under Forhandlingerne i Rigsdagssamlingen 1911—12, den Gang der var Spørgemaal om at foretage Ændringer i Lodsloven af 1879. Den daværende Forsvarsminister havde foreslaaet en Ordning i Overensstemmelse med den, der nu foreslaas fra Ministeriets Side, men under Behandlingen i det høje Folketing i Samlingen 1911—12 blev der enstemmigt fra Udvalgets Side stillet Forslag om at anvende de Fordelingsregler, som nu foreslaas ændrede, men den Enighed, som Ændringsforslaget den Gang var Udtryk for, var vistnok ikke ret stor, ligesom den, efter hvad den højtærede Minister nævner, heller ikke var det i 1916. I hvert Tilfælde var det en meget bevæget anden Behandling, der fandt Sted i det høje Ting, den Gang Ændringsforslaget kom frem, og der faldt meget skarpe Udtalelser mellem Ordføreren og Medlemmerne af det i Folketinget nedsatte Udvalg. Da Sagen kom her til Tinget, var man ogsaa her meget tvivlende om, hvorvidt den Ændring, Folketinget havde indført, var at foretrække for den af Regeringen foreslaaede Ordning, men under Hensyn til, at der i Lovforslaget var indsat en Bestemmelse om, at der skulde fremsættes et Revisionsforslag inden 1. Januar 1915, og at Loven saaledes kun skulde gælde i 2½ Aar, akkviescerede man fra Landstingets Side ved den af Folketinget vedtagne Ordning. Man havde ikke noget direkte Tal at holde sig til for at kunne bevise, at det af Folketinget foreslaaede var forkert, men man havde dog en vis Formodning derom. Da saa Verdenskrigen udbrød omkring 1. August 1914, blev Forholdene ganske forandret. I Oktober Maaned var der slet ikke noget Færvandslodseri, hvorfor der heller ingen Fordeling fandt Sted mellem de tre i Lovforslaget nævnte Lodserier, Frederikshavn-Hirtshals taget under eet. Ministe-

riet foreslog saa, at man i Stedet for at revidere Lovforslaget skulde opsætte Revisionen i 1 Aar indtil Udgangen af 1915. Ved den Behandling, der da fandt Sted, blev det her i Landstinget gjort gældende, at allerede det første halve Aar af denne 2½ Aars Periode havde vist, at Tallene slet ikke passede, idet der fra Helsingør til Frederikshavn og Nyborg Lodserier var blevet betalt 1 700 Kr., medens der modsat kun var ydet 750, og i Kalenderaaret 1913 var der fra Helsingør betalt 4 500 Kr. til de 2 andre nævnte Lodserier, medens disse kun betalte 450 Kr. til Helsingør. Men da der paa det Tidspunkt ikke var noget Færvandslodseri, blev man enig om, at saa kunde man ogsaa vente med Revisionen, indtil der blev fremsat et Forslag omkring den 1. Januar 1916. Saa var det, at det Lovforslag, som den højtærede Minister nævnte, blev fremsat, hvori Ministeriet foreslog de Fordelingsregler, som havde været fremsatte i Samlingen 1911—12, men allerede den Gang forandrede Folketinget dem til det hidtil bestaaende, idet man gjorde gældende, at den Prøvetid, der havde været, ikke havde givet noget sandt Billede af, hvorledes Forholdene vilde have været, dersom Krigen ikke var udbrudt. I Lovforslaget af 1916 blev indsat den Bestemmelse, at Fordelingsreglerne skulde søges revideret i Løbet af 3 Aar, men Krigen varede jo imidlertid saa længe, at det meste af de 3 Aar løb ud. Den korte Tid, der er forløben siden 11. November i Fjor, da Vaabenstilstanden indtraadte, har vist, at Fordelingsreglerne er fuldstændig forkerte, idet hver Lods ved Nyborg Lodseri for Maanederne December—Januar—Februar har faaet 19 000 Kr. for at foretage 3 Lodsninger af 234, medens hver i Frederikshavn har faaet 10 500 og i Helsingør kun 6 500 Kr. I Marts Maaned har Forholdet været det, at hver Lods ved Nyborg Lodseri har faaet 4 549, hver Lods i Frederikshavn 2 573 og i Helsingør kun 1 569 Kr. I afvigte April Maaned har hver Lods i Nyborg for de udførte 2 Lodsninger faaet 4 350 Kr., men hver Lods i Frederikshavn for de udførte 40 Lodsninger 2 427 og hver Lods i Helsingør for de udførte 13 Lodsninger kun 1 453 Kr. Man kan jo nok sige, at her har den ene faaet Lønnen, og den anden har besørget Arbejdet. Jeg kan derfor saa fuldstændig tiltræde, at man gaar bort fra den hidtil gældende Ordning og forsøger, hvad den Ordning, som nu er foreslaaet af Regeringen, vil bringe. Den